

**REGULAMENTUL (UE) NR. 1219/2012 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI
din 12 decembrie 2012**

**de stabilire a unor dispoziții tranzitorii pentru acordurile bilaterale de investiții încheiate între state
membre și țări terțe**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
în special articolul 207 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele
naționale,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽¹⁾,

întrucât:

- (1) În urma intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona, investițiile directe străine figurează pe lista domeniilor care țin de politica comercială comună. În conformitate cu articolul 3 alineatul (1) litera (e) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), Uniunea Europeană are competență exclusivă în domeniul politicii comerciale comune. În consecință, numai Uniunea poate legifera și adopta acte obligatorii din punct de vedere juridic în acest domeniu. Statele membre nu pot face acest lucru pe cont propriu decât dacă sunt autorizate de Uniune, în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) din TFUE.
- (2) În plus, capitolul 4 al titlului IV din partea a treia a TFUE prevede reguli comune pentru mișcările de capital între state membre și țări terțe, inclusiv pentru cele care implică investiții. Acordurile internaționale în materie de investiții străine încheiate de statele membre pot avea un impact asupra acestor reguli.
- (3) Prezentul regulament nu aduce atingere repartizării competențelor între Uniune și statele sale membre în conformitate cu TFUE.
- (4) În momentul intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona, statele membre încheiaseră un număr semnificativ de acorduri bilaterale de investiții cu țări terțe.

TFUE nu conține nicio dispoziție tranzitorie explicită privind astfel de acorduri, care țin acum de competența exclusivă a Uniunii. În plus, unele dintre aceste acorduri pot cuprinde dispoziții care să aibă un impact asupra regulilor comune referitoare la mișcările de capital stabilite în capitolul 4 al titlului IV din partea a treia a TFUE.

- (5) Deși acordurile bilaterale de investiții rămân obligatorii pentru statele membre în temeiul dreptului internațional public și vor fi înlocuite progresiv de acorduri ale Uniunii privind același subiect, condițiile menținerii lor în vigoare și relația lor cu politica Uniunii în materie de investiții necesită o gestionare adecvată. Această relație va evolua pe măsură ce Uniunea își va exercita competența.
- (6) În interesul investitorilor din Uniune și al investițiilor lor în țări terțe, precum și în cel al statelor membre care găzduiesc investitori străini și investiții străine, acordurile bilaterale de investiții care precizează și garantează condițiile de investiții ar trebui menținute în vigoare și înlocuite treptat de acorduri de investiții ale Uniunii, care să prevadă standarde ridicate de protecție a investițiilor.
- (7) Prezentul regulament ar trebui să abordeze statutul în dreptul Uniunii al acordurilor bilaterale de investiții ale statelor membre semnate înainte de 1 decembrie 2009. Ar trebui să fie posibilă menținerea în vigoare a acestor acorduri sau intrarea lor în vigoare, în conformitate cu prezentul regulament.
- (8) De asemenea, prezentul regulament stabilește condițiile în care statele membre sunt autorizate să încheie și/sau să mențină în vigoare acorduri bilaterale de investiții semnate între 1 decembrie 2009 și 9 ianuarie 2013.
- (9) În plus, prezentul regulament ar trebui să stabilească condițiile în care statele membre sunt autorizate să modifice sau să încheie acorduri bilaterale de investiții cu țări terțe după 9 ianuarie 2013.
- (10) În cazul în care sunt menținute în vigoare acorduri bilaterale de investiții cu țări terțe de către statele membre în temeiul prezentului regulament sau au fost acordate autorizații de a deschide negocieri sau de a încheia astfel de acorduri, acest lucru nu ar trebui să împiedice negocierea sau încheierea unor acorduri de investiții de către Uniune.

⁽¹⁾ Poziția Parlamentului European din 10 mai 2011 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Poziția Consiliului în primă lectură din 4 octombrie 2012 (JO C 352 E, 16.11.2012, p. 23). Poziția Parlamentului European din 11 decembrie 2012 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial).

- (11) Statele membre sunt ținute să ia măsurile necesare pentru eliminarea, dacă este cazul, a incompatibilităților cu dreptul Uniunii conținute în acordurile bilaterale de investiții încheiate cu țări terțe. Punerea în aplicare a prezentului regulament nu ar trebui să aducă atingere aplicării articolului 258 din TFUE în ceea ce privește neîndeplinirea de către statele membre a obligațiilor impuse de dreptul Uniunii.
- (12) Autorizația de a modifica sau de a încheia acorduri bilaterale de investiții, prevăzută în prezentul regulament, ar trebui să permită în special statelor membre să abordeze eventualele incompatibilități existente între acordurile lor bilaterale de investiții și dreptul Uniunii, altele decât incompatibilitățile care decurg din repartizarea competențelor între Uniune și statele sale membre, care ar trebui abordate în prezentul regulament.
- (13) Comisia ar trebui să prezinte Parlamentului European și Consiliului un raport privind aplicarea prezentului regulament. Acest raport ar trebui, printre altele, să examineze necesitatea aplicării în continuare a capitolului III. În cazul în care raportul recomandă întreruperea aplicării dispozițiilor capitolului III sau propune modificări ale acelor dispoziții, acesta poate fie însoțit, după caz, de o propunere legislativă.
- (14) Parlamentul European, Consiliul și Comisia ar trebui să se asigure că orice informații considerate confidențiale sunt tratate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei⁽¹⁾.
- (15) Prezentul regulament nu ar trebui să se aplice acordurilor de investiții încheiate între statele membre.
- (16) Este necesar să se prevadă anumite dispoziții care să garanteze că acordurile bilaterale de investiții, menținute în vigoare în temeiul prezentului regulament, rămân operaționale, inclusiv în ceea ce privește soluționarea litigiilor, respectând totodată competența exclusivă a Uniunii.
- (17) Pentru a asigura condiții uniforme de aplicare a prezentului regulament, Comisiei ar trebui să i se confere competențe de executare. Respectivul competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele

de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie⁽²⁾.

- (18) Mai exact, Comisiei ar trebui să i se confere aceste competențe având în vedere că procedurile stabilite la articolele 9, 11 și 12 autorizează statele membre să acționeze în domenii care țin de competența exclusivă a Uniunii, iar deciziile referitoare la acestea trebuie luate la nivelul Uniunii.
- (19) Procedura de consultare ar trebui utilizată pentru adoptarea autorizațiilor în temeiul articolelor 9, 11 și 12, dat fiind că aceste autorizații urmează a fi acordate pe baza unor criterii clar definite, stabilite în prezentul regulament,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

DOMENIUL DE APLICARE

Articolul 1

Obiectul și domeniul de aplicare

(1) Fără a aduce atingere repartizării competențelor instituite prin TFUE, prezentul regulament abordează statutul acordurilor bilaterale de investiții ale statelor membre în temeiul dreptului Uniunii și stabilește modalitățile, condițiile și procedurile conform cărora statele membre sunt autorizate să modifice sau să încheie acorduri bilaterale de investiții.

(2) În sensul prezentului regulament, termenul „acord bilateral de investiții” înseamnă orice acord cu o țară terță care cuprinde dispoziții privind protecția investițiilor. Prezentul regulament se aplică numai dispozițiilor acordurilor bilaterale de investiții care se referă la protecția investițiilor.

CAPITOLUL II

MENȚINEREA ÎN VIGOARE A ACORDURILOR BILATERALE DE INVESTIȚII EXISTENTE

Articolul 2

Notificarea Comisiei

Până la 8 februarie 2013 sau în termen de 30 de zile de la data aderării lor la Uniune, statele membre notifică Comisiei toate acordurile bilaterale de investiții cu țări terțe semnate înainte de 1 decembrie 2009 sau înaintea datei aderării lor la Uniune, oricare intervine ulterior, pe care doresc să le mențină în vigoare sau să le permită intrarea în vigoare în temeiul prezentului capitol. Notificarea conține o copie a acestor acorduri bilaterale. Statele membre informează totodată Comisia cu privire la orice modificări ulterioare ale statutului acestor acorduri.

⁽¹⁾ JO L 145, 31.5.2001, p. 43.

⁽²⁾ JO L 55, 28.2.2011, p. 13.

Articolul 3

Menținerea în vigoare

Fără a aduce atingere altor obligații ale statelor membre în temeiul dreptului Uniunii, acordurile bilaterale notificate în temeiul articolului 2 din prezentul regulament pot fi menținute în vigoare sau pot intra în vigoare, în conformitate cu TFUE și cu prezentul regulament, până la intrarea în vigoare a unui acord bilateral de investiții între Uniune și aceeași țară terță.

Articolul 4

Publicarea

(1) La fiecare douăsprezece luni, Comisia publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* o listă a acordurilor bilaterale de investiții notificate în temeiul articolului 2, al articolului 11 alineatul (6) sau al articolului 12 alineatul (6).

(2) Prima publicare a listei de acorduri bilaterale de investiții menționată la alineatul (1) din prezentul articol are loc cel târziu la trei luni de la termenul fixat pentru notificări în temeiul articolului 2.

Articolul 5

Evaluare

Comisia poate evalua acordurile bilaterale de investiții notificate în temeiul articolului 2, estimând dacă una sau mai multe dintre dispozițiile lor constituie un obstacol major în calea negocierii sau a încheierii de către Uniune a unor acorduri bilaterale de investiții cu țări terțe, în vederea înlocuirii treptate a acordurilor bilaterale de investiții notificate în temeiul articolului 2.

Articolul 6

Obligația de a coopera

(1) Statele membre iau orice măsuri adecvate pentru a se asigura că dispozițiile cuprinse în acordurile bilaterale de investiții notificate în temeiul articolului 2 nu constituie un obstacol major în calea negocierii sau a încheierii de către Uniune a unor acorduri bilaterale de investiții cu țări terțe, în vederea înlocuirii treptate a acordurilor bilaterale de investiții notificate în temeiul articolului 2.

(2) În cazul în care Comisia stabilește că una sau mai multe dispoziții cuprinse într-un acord bilateral de investiții notificat în temeiul articolului 2 constituie un obstacol major în calea negocierii sau a încheierii de către Uniune a unor acorduri bilaterale de investiții cu țări terțe, în vederea înlocuirii treptate a acordurilor bilaterale de investiții notificate în temeiul articolului 2, Comisia și statele membre vizate inițiază imediat consultări și cooperează în vederea identificării acțiunilor adecvate pentru soluționarea acestei chestiuni. Consultările respective nu durează mai mult de 90 de zile.

(3) Fără a aduce atingere alineatului (1), Comisia poate indica, în termen de 60 de zile de la încheierea consultărilor, măsurile adecvate care trebuie luate de statul membru vizat pentru eliminarea obstacolului menționat la alineatul (2).

CAPITOLUL III

AUTORIZAȚIA DE A MODIFICA SAU DE A ÎNCHEIA ACORDURI BILATERALE DE INVESTIȚII

Articolul 7

Autorizația de a modifica sau de a încheia un acord bilateral de investiții

Sub rezerva condițiilor stabilite la articolele 8-11, un stat membru este autorizat să inițieze negocieri cu o țară terță în vederea modificării unui acord bilateral de investiții existent sau a încheierii unui nou acord bilateral de investiții.

Articolul 8

Notificarea Comisiei

(1) În cazul în care un stat membru intenționează să inițieze negocieri cu o țară terță în vederea modificării sau a încheierii unui acord bilateral de investiții, acesta notifică în scris intențiile sale Comisiei.

(2) Notificarea menționată la alineatul (1) cuprinde documentele relevante și indică dispozițiile care urmează a fi abordate în cadrul negocierilor sau care urmează a fi renegociate, obiectivele negocierilor și orice alte informații relevante.

(3) Notificarea menționată la alineatul (1) este transmisă cu cel puțin cinci luni înainte de începutul negocierilor oficiale cu țara terță în cauză.

(4) În cazul în care informațiile transmise de statul membru nu sunt suficiente pentru autorizarea deschiderii negocierilor oficiale în conformitate cu articolul 9, Comisia poate solicita informații suplimentare.

(5) Comisia pune la dispoziția celorlalte state membre notificarea menționată la alineatul (1) din prezentul articol și, la cerere, documentele care o însoțesc, respectând cerințele de confidențialitate prevăzute la articolul 14.

Articolul 9

Autorizația de a deschide negocieri oficiale

(1) Comisia autorizează statele membre să deschidă negocieri oficiale cu o țară terță în vederea modificării sau a încheierii unui acord bilateral de investiții, cu excepția situației în care concluzionează că deschiderea negocierilor:

(a) ar implica incompatibilități cu dreptul Uniunii, altele decât cele care decurg din repartizarea competențelor între Uniune și statele sale membre;

(b) ar fi superfluă, întrucât Comisia a prezentat sau a decis să prezinte, în temeiul articolului 218 alineatul (3) din TFUE, o recomandare de deschidere a negocierilor cu țara terță vizată;

(c) nu ar fi coerentă cu principiile și obiectivele de acțiune externă ale Uniunii astfel cum au fost elaborate în conformitate cu dispozițiile generale prevăzute în capitolul I din titlul V al Tratatului privind Uniunea Europeană; sau

(d) ar constitui un obstacol major în calea negocierii sau a încheierii unor acorduri bilaterale de investiții cu țări terțe de către Uniune.

(2) În cadrul autorizației menționate la alineatul (1), Comisia poate cere statului membru să includă în aceste negocieri și în acordul bilateral de investiții viitor, sau să elimine din acestea, orice clauze atunci când acest lucru se dovedește necesar în vederea asigurării coerenței cu politica de investiții a Uniunii sau a compatibilității cu dreptul Uniunii.

(3) Autorizația menționată la alineatul (1) din prezentul articol se acordă în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 16 alineatul (2). Comisia adoptă decizia sa în termen de 90 de zile de la primirea notificării menționate la articolul 8. În cazul în care sunt necesare informații suplimentare pentru luarea unei decizii, termenul de 90 de zile începe de la data primirii informațiilor suplimentare.

(4) Comisia informează Parlamentul European și Consiliul cu privire la deciziile luate în temeiul alineatului (3).

(5) În cazul în care Comisia decide să nu acorde o autorizație în temeiul alineatului (1), aceasta informează statul membru vizat cu privire la decizia sa și explică motivele care au stat la baza acesteia.

Articolul 10

Participarea Comisiei la negocieri

Comisia este informată permanent în ceea ce privește evoluția și rezultatul diferitelor etape ale negocierilor pentru modificarea sau încheierea unui acord bilateral de investiții și poate cere să participe la negocierile în materie de investiții dintre statul membru și țara terță.

Articolul 11

Autorizația de a semna și a încheia un acord bilateral de investiții

(1) Înainte de semnarea unui acord bilateral de investiții, statul membru vizat notifică Comisiei rezultatul negocierilor și îi transmite textul acordului.

(2) Prezentul articol se aplică și acordurilor bilaterale de investiții care au fost negociate înainte de 9 ianuarie 2013,

dar care nu sunt supuse obligației de notificare prevăzute la articolul 2 sau la articolul 12.

(3) După notificare, Comisia evaluează dacă acordul bilateral de investiții negociat nu este incompatibil cu cerințele de la articolul 9 alineatele (1) și (2).

(4) Atunci când Comisia consideră că negocierile s-au finalizat cu un acord bilateral de investiții care îndeplinește cerințele de la articolul 9 alineatele (1) și (2), aceasta autorizează statul membru să semneze și să încheie acordul în cauză. Articolele 3, 5 și 6 se aplică acestor acorduri, ca și cum acestea ar fi fost notificate în temeiul articolului 2.

(5) Deciziile în temeiul alineatului (4) din prezentul articol sunt luate în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 16 alineatul (2). Comisia adoptă decizia sa în termen de 90 de zile de la primirea notificărilor menționate la alineatele (1) și (2) din prezentul articol. În cazul în care sunt necesare informații suplimentare pentru luarea deciziei, termenul de 90 de zile începe de la data primirii informațiilor suplimentare.

(6) În cazul în care Comisia decide să acorde o autorizație în temeiul alineatului (4), statul membru în cauză notifică Comisiei încheierea și intrarea în vigoare a acordului bilateral de investiții și orice modificări ulterioare ale statutului respectivului acord.

(7) Comisia informează Parlamentul European și Consiliul cu privire la deciziile luate în temeiul alineatului (4).

(8) În cazul în care Comisia decide să nu acorde o autorizație în temeiul alineatului (4), aceasta informează statul membru vizat cu privire la decizia sa și explică motivele care au stat la baza acesteia.

CAPITOLUL IV

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 12

Acordurile semnate de statele membre între 1 decembrie 2009 și 9 ianuarie 2013

(1) În cazul în care, între 1 decembrie 2009 și 9 ianuarie 2013, un stat membru a semnat un acord bilateral de investiții, statul membru în cauză notifică Comisiei până la 8 februarie 2013 acordul respectiv pe care dorește să îl mențină în vigoare sau căruia dorește să îi permită intrarea în vigoare. Notificarea conține o copie a acestui acord.

(2) După notificare, Comisia evaluează dacă acordul bilateral de investiții notificat în temeiul alineatului (1) din prezentul articol nu este incompatibil cu cerințele de la articolul 9 alineatele (1) și (2).

(3) În cazul în care Comisia consideră că un acord bilateral de investiții notificat în temeiul alineatului (1) din prezentul articol îndeplinește cerințele menționate la articolul 9 alineatele (1) și (2), aceasta autorizează menținerea în vigoare sau intrarea în vigoare a acordului respectiv în temeiul dreptului Uniunii.

(4) Comisia ia decizia menționată la alineatul (3) din prezentul articol în termen de 180 de zile de la data primirii notificării menționate la alineatul (1) din prezentul articol. În cazul în care sunt necesare informații suplimentare pentru luarea deciziei, termenul de 180 de zile începe de la data primirii informațiilor suplimentare. Deciziile în temeiul alineatului (3) din prezentul articol sunt luate în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 16 alineatul (2).

(5) Dacă un acord bilateral de investiții nu a fost autorizat în temeiul alineatului (3), statul membru nu continuă acțiunile în direcția încheierii acordului și retrage sau anulează acțiunile care au fost întreprinse.

(6) În cazul în care Comisia acordă o autorizație în temeiul alineatului (3) din prezentul articol, statul membru în cauză notifică Comisiei intrarea în vigoare a acordului bilateral de investiții și orice modificări ulterioare ale statutului respectivului acord. Articolele 3, 5 și 6 se aplică respectivului acord ca și cum acesta ar fi fost notificat în temeiul articolului 2.

(7) Comisia informează Parlamentul European și Consiliul cu privire la deciziile luate în temeiul alineatului (3).

(8) În cazul în care Comisia nu acordă o autorizație în temeiul alineatului (3), aceasta informează statul membru vizat cu privire la decizia sa și explică motivele care au stat la baza acesteia.

Articolul 13

Abordarea statelor membre în ceea ce privește un acord bilateral de investiții încheiat cu o țară terță

În cazul în care un acord bilateral de investiții intră în domeniul de aplicare a prezentului regulament, statul membru în cauză:

(a) informează Comisia, fără întârzieri nejustificate, cu privire la toate reuniunile care vor avea loc în temeiul dispozițiilor acordului. Acesta îi furnizează Comisiei ordinea de zi și toate informațiile relevante care permit înțelegerea subiectelor abordate în cadrul reuniunilor respective. Comisia poate solicita în această privință informații suplimentare din partea statului membru în cauză. În cazul în care o chestiune care urmează a fi discutată ar putea aduce atingere punerii în aplicare a politicilor Uniunii legate de investiții, în special a politicii comerciale comune, Comisia poate cere statului membru în cauză să adopte o anumită poziție;

(b) informează Comisia, fără întârzieri nejustificate, cu privire la orice observație primită privind incompatibilitatea unei anumite măsuri cu acordul. De asemenea, statul membru informează imediat Comisia cu privire la orice cerere de soluționare a unui litigiu introdusă în temeiul acordului bilateral de investiții, de îndată ce acesta ia cunoștință de cererea respectivă. Statul membru și Comisia cooperează pe deplin și iau toate măsurile necesare pentru a asigura o apărare eficace, ceea ce poate implica, după caz, participarea Comisiei la procedură;

(c) solicită acordul Comisiei înainte de a activa orice mecanisme relevante de soluționare a litigiilor, incluse în acord, împotriva unui stat terț și activează aceste mecanisme la cererea Comisiei. Aceste mecanisme includ consultări cu cealaltă parte la un acord bilateral de investiții și soluționarea litigiului în cazul în care acordul prevede acest lucru. Statul membru și Comisia cooperează pe deplin în ceea ce privește desfășurarea procedurilor în cadrul mecanismelor relevante, ceea ce poate implica, după caz, participarea Comisiei la procedurile relevante.

Articolul 14

Confidențialitatea

Atunci când statele membre adresează Comisiei, în conformitate cu articolele 8 și 11, notificări privind negocierile și rezultatul lor, acestea pot indica dacă anumite informații furnizate trebuie considerate confidențiale și dacă acestea pot fi comunicate altor state membre.

Articolul 15

Reexaminarea

(1) Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind aplicarea prezentului regulament până la 10 ianuarie 2020.

(2) Raportul cuprinde o prezentare generală a autorizațiilor solicitate și acordate în temeiul capitolului III, precum și o examinare a necesității aplicării în continuare a capitolului respectiv.

(3) În cazul în care raportul recomandă întreruperea aplicării capitolului III sau modificarea dispozițiilor acestuia, raportul respectiv este însoțit de o propunere legislativă adecvată.

Articolul 16

Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de Comitetul pentru acordurile de investiții. Respectivul comitet este un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

(2) În cazurile în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

*Articolul 17***Intrarea în vigoare**

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 12 decembrie 2012.

Pentru Parlamentul European
Președintele
M. SCHULZ

Pentru Consiliu
Președintele
A. D. MAVROYIANNIS

DECLARAȚIA PARLAMENTULUI EUROPEAN, A CONSILIULUI ȘI A COMISIEI

Faptul că prezentul regulament, în special considerentele (17), (18) și (19), prevede utilizarea procedurilor menționate în Regulamentul (UE) nr. 182/2011 nu constituie un precedent în ceea ce privește viitoarele reglementări care permit Uniunii să autorizeze statele membre în temeiul articolului 2 alineatul (1) din TFUE să legifereze și să adopte acte cu forță juridică obligatorie în domenii care țin de competența exclusivă a Uniunii. În plus, în cadrul prezentului regulament, utilizarea procedurii de consultare și nu a procedurii de examinare nu este considerată ca instituind un precedent pentru viitoarele reglementări care stabilesc cadrul pentru politica comercială comună.
